

Dansk Kennel Klub

Ruhåret Hønsehund

Racehunde i Danmark

Dansk Kennel Klub
Jens O. Pedersen

Ruhåret Hønsehund

Atelier

© 2004 Forlaget Atelier,
www.atelier.dk

ISBN 978-87-7857-755-9

Bogen er forfattet og fotograferet af Jens O. Pedersen

© 2004 Tekst og billeder Jens O. Pedersen

Dansk Kennel Klubs hjemmeside:
<http://www.dansk-kennel-klub.dk>

INDHOLD

Valg af Ruhåret Høsehund	6
Dansk Ruhår Klub	10
Lovgrundlag for at gå på jagt	11
Opdræt	14
Afsætning af hvalpe	20
Valg af hvalp	22
Hvor må hunden opholde sig?	23
Indretning af hundegård	24
Hensigtsmæssig fodring	25
Pleje, soignering og trimning	26
Grunddressur	28
Prøver	33
Den Ruhårede Høsehunds eksteriør	42
Skue og udstilling	47
Den Ruhårede Høsehund som jagthund	48
Den Ruhårede Høsehunds oprindelse	50
Elgjagt med Ruhåret Høsehund	53
Dansk Kennel Klub, FCI og specialklubberne	56
Litteraturhenvisninger	58

VALG AF RUHÅRET HØNSEHUND

I det efterfølgende vil disse forkortelser blive anvendt:

DKK: Dansk Kennel Klub.

DRK: Dansk Ruhår Klub.

FJD: Fællesrepræsentationen for stående Jagthunde i Danmark.

DJU: Dansk Jagthunde Udvalg.

HD: Hofteledysplasi.

Første generation .

Anden generation .

Efter at have arbejdet med Ruhåret Hønsehunde i siden 1980, har jeg opnået en del af de forventninger til avl og opdræt, som jeg har stillet mig selv i udsigt.

Dette er sket gennem jagtlige resultater, foruden hvad mine hunde gennem tiden har præsteret på markprøver, udstillinger m.v.

For mig skal en Ruhåret Hønsehund først og fremmest være i besiddelse af et stabilt temperament. Hermed mener jeg, at hunden, alene eller i flok, skal være omgængelig over for mennesker og husdyr. Og tillige, at hunden er nem at dressere.

Derudover sætter jeg som mål, at hunden helt igennem er racetypisk og i besiddelse af en kontrollabel jagtlyst. Arvelige sygdomme, som hofteledsdisplasi og dårligt hårlag, skal holdes ude af avlen.

Jeg købte i 1980 en prima tævehund, som helt indfrie mine forventninger. Hun var ud af gennemprøvede linjer i generationer

inden for Dansk Ruhår Klubs avlsmateriale. Da jeg fandt det forsvarligt at trække et kuld hvalpe på hende, gik der forud mange timers læsning i ikke mindst klubbens årbøger, men også materiale af ældre dato, ja faktisk helt tilbage til før den Ruhårede Hønsehund overhovedet blev kaldt sådan.

Med hende opdrættede jeg 3 kuld med en hanhund af fortrindelig type. Denne han havde opnået særdeles gode resultater på markprøve og udstilling. Og derforuden havde han et prima temperament.

Af disse 3 kuld beholdt jeg flere hvalpe, herunder en stabil han. Efter ham fik jeg en parringshvalp, hvis mor var en solid jagt- og konkurrencehund. Han slægtede sin far på. Også han var i et og alt hurtig opfattende og let at dressere, og som sin far havde også han et prima temperament. Men jeg skulle også have nyt blod udefra.

Jeg er af sådan en natur, at jeg sætter mig højere og højere mål med mine hunde. Og

derfor skulle jeg naturligvis også på et tidspunkt have en ny hanhvalp, gerne en af samme linje som det forudgående materiale, men også med noget nyt arvemasse.

Sådan en kan være svær at købe! Den satte jeg mig for at lave. Men hertil kræves en helt igennem stabil tæve. Hvor finder man en kvalitetsavlstæve?

Det er næsten som at begynde forfra, blot med den forskel, at jeg på baggrund af mine forventninger og erfaringer var blevet så kræsen og forventningsfuld, at en sådan tæve på det nærmeste ville være umulig at finde. Altså måtte visse småfejl kunne accepteres. Den perfekte hund er jo ikke født endnu, men det gjorde jo ikke opgaven lettere!

Gennem 2 år søgte jeg efter en prima avlstæve. Temperament, jagtlyst og afstamning var helt afgørende vigtige elementer. Også til dels eksteriør, i hvert fald hårlag, kropsbygning, ingen hofteledsdisplasi m.v.

Den skulle også være i stand til at få hvalpe, hvilket kan synes som en selvfølge, men mine erfaringer havde lært mig gennem avlsarbejdet, at det ikke altid er tilfældet.

Mange hunde blev taget i betragtning, hvalpe, unghunde og voksne, men hver gang var der elementer, der ikke passede mig.

På en vand-, slæb- og apporteringsprøve, hvor jeg deltog med min han, blev jeg gjort opmærksom på en 3 år gammel tæve, der var til salg. Automatisk var der noget, der sagde mig, at der var et eller andet galt, når en mand ville sælge en 3 år gammel tæve. Så jeg gjorde da heller ikke meget for at se på tæven.

Først da jeg kom hjem og så efter i prøve-kataloget og så, hvem faderen og moderen var til hende, blev jeg lidt mere interesseret.

Ved hjælp af Ruhårklubbens årbøger blev jeg i stand til at danne mig et godt billede af hendes slægtskab i generationer. Der var virkelig noget at bygge på, og som ikke fandtes i min egen stamme. Her var noget af det arvemasse, jeg havde ledt efter.

Næste morgen så jeg til min store overraskelse, at den pågældende ejer og opdrætter havde en annonce i avisen: Ruhårstæve sælges! 2 x 1. præmie, 1 x pokal i åben klasse, 1. præmie udstilling, 3. præmie schweissprøve. Og jeg havde jo netop konstateret dagen før, at hun havde bestået vand-, slæb- og apporteringsprøve.

En hurtig telefonopringning. Jo, det var den omtalte tæve fra i går. Og lidt om hvorfor hun var til salg.

Jeg aftalte straks en besigtigelse samme dag, fandt checkhæftet frem, og tog af sted.

Ved ankomsten kunne jeg ved selvsyn konstatere, at stambog og resultatliste stemte overens med fakta.

Så gik turen til hundegården. Efter min mening betyder det første indtryk overordentligt meget, og jeg blev positivt over-

Tævehunden betragter sin nye ejer.